

Verlag der Algemeene Rekenkamer over 1867.

(Bijlagen van het Regeringsverslag.)

de hand, op herstelling van dat verzuim kunnen aandringen.

„De Algemeene Rekenkamer moet zich, op grond van het vorenstaande, ook met het oog op het bepaalde bij art. 28 harer Instructie, onbevoegd blijven verklaren, de betrekkelijke betalingstukken in uitgaaf aan te nemen, waarvan zij de eer heeft Uwe Excellentie bij deze te verwittigen.

„De Algemeene Rekenkamer,

„(get.) SICCAMA.

„Ter ordonnantie van dezelve,

„(get.) SPANJAARD.”

Ook op dezen brief werd door den Minister de Raad van Bestuur gehoord, wiens beschouwingen wederom aan de Kamer werden medegedeeld. De Raad beriep zich daarbij in de eerste plaats op gronden van billijkheid, en betoogde bovendien, dat niet de werkelijk gedane inhouding, maar de wettige belooning van den ambtenaar *gedurende zijne laatste vijf dienstjaren*, het bedrag van het pensioen moet bepalen.

Bij de beantwoording hiervan kon de Algemeene Rekenkamer bijna niet anders dan in eene herhaling treden van de reeds vroeger door haar aangegeven motiven. „De bepalingen van de pensioenwet,” — zoo gaf zij aan den Minister te kennen, — „die hier natuurlijk alles moeten beslissen, zijn zoo duidelijk, dat de Kamer buiten hare bevoegdheid zou treden, wanneer zij, om redenen van billijkheid, de hier betrokken uitgaven admitteren zou.

„Volgens art. 13 is niet, zoo als de Raad van Bestuur zegt, *de wettige belooning van den ambtenaar, gedurende zijne laatste vijf dienstjaren*, maar uitsluitend *de middelsom der belooning*, WAARVAN GEDURENDE DE LAATSTE VIJF DIENSTJAREN IS BIJGEDRAGEN, de maatstaf voor de regeling van zijn pensioen (zie ook de Memorie van Toelichting op het wets-ontwerp van 1846). Niet van het cijfer *der belooning*, maar van dat *der ingehouden korting in de laatste vijf dienstjaren*, is het pensioenbedrag afhankelijk (zie de Memorie van Beantwoording op hetzelfde wets-ontwerp, ad art. 17). En de vraag is derhalve hier eenvoudig: of de toekenning der betrokken pensioenen naar dezen laatsten maatstaf heeft plaats gehad? De beantwoording dier vraag nu moet ontkennend luiden, en de Rekenkamer, die volgens art. 28 harer Instructie gehouden is, *alle schuldvorderingen te toetsen aan de bestaande wetten*, moet op dien grond in de verevening blijven moeilijkeren.”

Dit schrijven, in Julij 1867 aan het Departement van Marine gerigt, bleef tot dusverre onbeantwoord.

Van gelijke strekking was de bedenking, die de Algemeene Rekenkamer zich verplicht zag aan het Departement van Binnenlandsche Zaken mede te deelen, na ontvangst van een afschrift van Uwer Majesteits besluit van 9 Maart 1867 n°. 64, waarbij, op zijn verzoek, aan den gewezen griffier der Staten van Drenthe, met wijziging van het Koninklijk besluit van 5 September 1866 n°. 50, een verhoogd pensioen werd verleend van f 1866, onder voorwaarde, dat door hem de sedert 1846 te weinig van hem gevorderde korting zou worden aangezuiverd in evenredigheid eener belooning van f 2800. Ook hier moest de Kamer opmerken, dat de nadere regeling niet had plaats gehad overeenkomstig art. 13 der wet, aangezien voor de *toepassing* der korting, gedurende de laatste vijf dienstjaren van den belanghebbende, slechts eene belooning van f 2500 en niet van f 2800 ten grondslag had gestrekt.

De Minister van Binnenlandsche Zaken beriep zich in zijn antwoord op den Raad van Bestuur, die, in dit geval, dezelfde meeningen ontwikkelde, die het Collegie zoo even de eer had aan Uwe Majesteit mede te deelen.

Dat de Kamer ook thans niet overtuigd werd van de onjuistheid harer opvatting van de bepalingen der wet, behoeft nauwelijks gezegd. (1)

Zij deelde zulks aan het betrokken Departement mede, doch vernam sedert niets naders omtrent deze zaak.

Eindelijk vinde hier nog eene plaats het schrijven, dat de Algemeene Rekenkamer, naar aanleiding van Uwer Majesteits besluit van den 27sten Augustus 1866, n°. 52, aan het Departement van Oorlog heeft gerigt.

„'s GRAVENHAGE, den 3den Januarij 1867.

„N°. 5/94, T 2.

„Aan den Heer Minister van Oorlog.

„De Algemeene Rekenkamer acht zich verplicht bedenking te

(1) Het zal noodig zijn, tot beëindiging van het verschil van gevoelen nopens de pensioenen der hierbedeelde kanaalloosden en dat van den heer HOFSTEDÉ, een ontwerp van wet voor te dragen.

(Minister van Finantien).

maken tegen het Koninklijk besluit van 27 Augustus 1866, n°. 52, voor zooveel daarbij aan den gewezen leeraar in het handteekenen bij de Koninklijke Militaire Akademie, J. SCHOUMAN, een wachtgeld is toegekend. (1)

Die toekenning toch heeft plaats gehad in strijd met de bepaling van art. 1 van het Koninklijk besluit van 2 Julij 1849, n°. 55, waarbij uitdrukkelijk is voorgeschreven, dat wachtgeld slechts zal worden verleend aan ambtenaren, die ten gevolge van maatregelen van bestuur buiten betrekking geraken. Deze voorwaarde nu bestaat hier niet. De belanghebbende maakte, in zijne betrekking van leeraar, deel uit van het kader der Akademie, bepaald bij besluit des Konings van 12 Maart 1862, n°. 36; en daar zijn ontslag geen gevolg is geweest van eene wijziging in het vastgestelde kader, zoo kan hier van de toepassing van het besluit van 2 Julij 1849 te zijnen aanzien ook geen sprake zijn.

„Bovendien, de bedoelde ambtenaar valt niet onder de werking van de burgerlijke pensioenwet, en ook op dien grond zou de Kamer tegen het aan hem verleende wachtgeld bezwaar moeten opperen, zelfs dan, wanneer maatregelen van bestuur tot zijn ontslag aanleiding hadden gegeven.

„Ten overvloede heeft de Algemeene Rekenkamer de eer Uwer Excellentie te herinneren, aan de uitvoerige correspondentie, die in 1864 en 1865 heeft plaats gehad over de toekenning van wachtgeld aan den wapencontroleur VAN DEVENTER en aan den vuurwerker GOOSSENS.

„De Algemeene Rekenkamer,

„(get.) SICCAMA.

„Ter ordonnantie van dezelve,

„(get.) SPANJAARD.”

Het is der Algemeene Rekenkamer onbekend gebleven, welke gevolgen dit haar schrijven heeft gehad.

De Algemeene Rekenkamer,

GEVERS.

Ter ordonnantie van dezelve,

SPANJAARD.

[25. 3.]

BIJLAGE A.

STAAT van af- en overschrijvingen, die op de Staatsbegrooting over 1866 gedurende de jaren 1866 en 1867 ter Algemeene Rekenkamer hebben plaats gehad, overeenkomstig art. 24 der wet van den 5den October 1841 (*Staatsblad* n°. 40).

[25. 4.]

BIJLAGE B.

STAAT van af- en overschrijvingen, die op de Staatsbegrooting over 1867 gedurende dat jaar ter Algemeene Rekenkamer hebben plaats gehad, overeenkomstig art. 24 der wet van den 5den October 1841 (*Staatsblad* n°. 40).

[25. 5.]

BIJLAGE C.

STAAT van af- en overschrijvingen, die op eenige bijzondere fondsen, bij de wet geregeld of vastgesteld, hebben plaats gehad, overeenkomstig art. 24 der wet van 5 October 1841 (*Staatsblad* n°. 40).

[25. 6.]

BIJLAGE D.

STAAT van verleende dispensaties, ingevolge de slotbepaling van art. 29 der wet van 5 October 1841 (*Staatsblad* n°. 40).

(1) De bezwaren die zich, ten gevolge van onvoldoende wettelijke regeling der zaak, tegen het verlenen van pensioen aan de burgerlijke ambtenaren bij de militaire instellingen en werkplaatsen verzetten, deden tot eene voorloopige toekenning van wachtgeld overgaan. Omtrent eene nadere wettelijke regeling dier aangelegenheid zijn tussehen de Departementen van Oorlog en Finantien overleggingen ahangig.

(Ministers van Oorlog en Finantien).